

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 4 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง ไช้หนึ่กรรมสนัซ แมว
โดย พระภาวนาวิสุทธิคุณ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

ใช้หนี้กรรมสุนัข แมว

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

หลักพระอภิธรรม ๗ พระคัมภีร์ บอกไว้ว่า เจตนาทั้ง ๓ อย่าง กัมมัง ทาไม เจตนาเป็นตัวกรรม ถ้าไม่เจตนาเป็นกิริยา ยกตัวอย่างโยมมารักษาตัวกัน จะรู้อย่างไรว่าศีลขาด ตอบได้อย่างเดียวคือ เจตนา ถ้าไม่เจตนา ศีลไม่ขาดหรือ ยกตัวอย่าง โยมเดินออกไป มีผ้าคลุมแมวอยู่ ก็ไม่ทราบนึกว่าผ้าเช็ดเท้า ก็ไปเหยียบผ้าเข้า ถูกลูกแมว พอเปิดผ้าออกมา ดาย เหยียบเสียแล้ว ศีลขาดไหม ไม่ขาด แต่ใจเศร้าหมอง พิโรธเสีย ไม่น่าจะมาขวางพระบาทเลย ดายแล้ว ศีลไม่ขาด แต่ต่างพร้อย ใจเศร้าหมอง เป็นกิริยา โดยกิริยาต้องใช้ หมายความว่าอย่างไร ยกตัวอย่างอาตมาไปร้านโยมขายแก้ว อาตมาก็ไปเลือกแก้ว โดยไม่เจตนา แก้วลื่นหลุดมือแตกพัง!

แตกแล้ว อาตมาต้องถามโยมแม่ค้าว่า

“แก้วใบละเท่าไรจะ”

“ใบละ ๒ บาทค่ะ”

“เอาไปเลย ๒ บาท” “อ้อไม่เป็นไร ท่านมีบุญคุณกับฉัน หลวงพ่อเจ้าคะ แค่ ๒ บาทเท่านั้น” เรียกว่าโหลกรรม ไม่ต้องใช้ เข้าใจไหม

แต่ถ้าโยมกับอาตมาไม่รู้จักกันเลย ไม่เคยสร้างความดีต่อกันเลย ก็ต้องใช้ตามระเบียบ ๒ บาท **นี่เป็นกิริยาต้องใช้** บางทีพระอาจารย์อธิบายไม่ถูก โอ๊ยไม่ต้องใช้ ยกตัวอย่าง อาตมาสร้างความดีกระทั่งพื้นหอประชุม ตอนนั้นยังไม่มีหลังคาไม่มีฝา อยู่ริมตรงข้างทาง จะเลิกกระทั้ง มงคุดแล้วไม่มีอะไรขวางก็เหวี่ยงขวอนไม้ออกไป เพื่อกองรวมกันไว้ พอดีมีสุนัขบ้านวิ่งมาจาก ไหนไม่ทราบ ขอนไม้ชนจุมกอย่างแรง เลือดพุ่งจุดเลย อย่างนี้เป็นกิริยา เพราะไม่ได้เจตนา สุนัขตัวนี้วิ่งมาโดยบังเอิญ เราไม่ได้เลี้ยงมันนะ ถ้าเลี้ยงมันอาจจะโหลกรรมให้เรา ก็ได้อาตมาเลยไปเอารางจืดอยู่ที่หลังกุฏิอาตมา มาไขลกับน้ำขาวข้าว กรอกเข้าไปในปากสุนัข ปรากฏว่า สุนัขพิน ลุวิ่งได้เลย อยู่ต่อมาได้เดือนเดียว อาตมาไปพูดที่ศาลาประชาคม ลพบุรี ตอนพลไปฉันที่บ้านนายอำเภอฉันเสร็จแล้วก็ไปวัดสร้างใหม่ ที่เมืองใหม่ มีต้นท่อยุ คนฟังประมาณ ๑๐๐ คน อาตมาก็ไปนั่งที่กุฏิสมาธิ มีสมาธินั่งอยู่ก่อนแล้ว พอดีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น สมาธิก็ลุกขึ้นไปรับโทรศัพท์ในกุฏิ

พออาตมาไปถึง สมาธิลุกไปเท่านั้นแหละ **ลมเกณฑ์มาเลย** แปลเป็นภาษาไทยว่า ลมแดง ภาษาชาวบ้านเรียกว่าลมบ้าหมู หมุนจนเดินทั้งหมัด คนทั้ง ๑๐๐ คน ไม่เป็นอะไร แต่ลมพัดไม่แปะ ซึ่งแหลมพอดีเลย มาที่มที่จุมกอาตมาคนเดียว ถ้าสมาธินั่งอยู่ด้วยกัน ต้องตายก่อน เพราะอยู่ข้างหน้า พอโดนจุมกอาตมาเลือดพุ่งแล้ว ลมบ้าหมูหายไปแล้ว ไม่มีอีกเลย เห็นไหม นี่ กฎแห่งกรรม โดยกิริยาต้องใช้อย่างนี้

ถ้าหากว่าเราไม่สร้างความดีเลยนะ ยังไม่รับใช้ ไปใช้ชาติหน้าเลย ขอฝากไว้ด้วย ความดีจะมีอุปสรรคถ้าเราสร้างความดีต้องมีคนด่า คนว่า ต้องทนต่อไป พระเอกในเรื่องหนังละครต้องลำบากอย่างนี้แหละ ถ้าใครชอบสบาย ไม่ใช่พระเอกนางเอก ใช้ไม่ได้เป็นตัวเบ็ดเตล็ด เป็นตัวทางเครื่อง อันนี้เข้าใจนะ อาตมาก็เลือดไหลไปเลย พวกโยมรีบลุกจะมาพุง อาตมาบอก “ไม่ต้องเรื่องเล็ก” เลยนั่งให้สมาธิฟัง คนที่นั่นนั่งฟังไปด้วย บรรยายธรรมะเรื่องกฎแห่งกรรมให้ฟัง ที่ศาลาประชาคม เขาให้พูดเรื่องความสามัคคี เลือดยังอยู่เต็มท้องอาตมา หมอเข้ามาจะเช็ดให้ อาตมาบอกไม่ต้อง เดี่ยวจะเอาไว้เป็นพยาน แวนกระเด็นไป แต่ไม่มีกฎแห่งกรรมเรื่องแวน แวนเลยไม่แตก เพราะเราเหวี่ยงขวอนไม้ไป สุนัขไม่มีแวน ถ้าสุนัขมีแวน แวนเราก็ต้องแตก เห็นชัดไหมนี่ อาตมาไปพูด นายกเทศมนตรีถามว่า หลวงพ่อที่จุมกมีเลือดเป็นอะไรนะ อาตมาบอก เจย ๆ เดี่ยวรู้ เลือดพูด ๑ ชั่วโมง จบรายการ ว่าเป็นกฎแห่งกรรมของเรายูมาไม่ช้า เป็นกิริยาอีก เมื่อปีหนึ่งเอง ปี ๒๕๓๒ อาตมาพูดจากหอประชุมเสร็จแล้วก็ไปที่กุฏิขึ้นบน ตี ๒ แล้ว ไม่มีใครเดินแล้ว อาตมาเทน้ำร้อนจากกระติกใส่ขัน สาดลงทางหน้าต่าง แมววิ่งมาพอดีเลย โดนแมววิ่งมาเข้า ตายหรือเปล่าก็ไม่ทราบอยู่ต่อมาไม่พอเดือนนะ กระติกที่มีเกลียว มันระเบิด น้ำลวกตรงหน้าขาอาตมาเลย กำลังห่มผ้าอย่างนี้ ไม่รู้จักร้อน พอเลิกผ้าออกมาหน่อยเท่านั้น **หนังลอกออกลึกพอสมควร** แต่หายแล้ว ไม่ต้องดูแลอะไรในผ้า ถ้าไม่เชื่อจะเปิดให้ดูสักเลย จริง ๆ นะนี่แหละ เจตนาทั้ง ๓ อย่าง กัมมัง ทาไม เจตนาเป็นตัวกรรม ไม่ได้เจตนาเป็นกิริยา แต่สร้างความดี ต้องใช้ไปเลย ชาติหน้าไม่ต้องไปใช้หนี้ ถ้าคนสร้างความดีมาก ต้องรับใช้ในชาตินี้ ถ้าคนสร้างความดีแต่ยังไม่ละความชั่ว ยังใช้หนี้ชาตินี้ไม่ได้ รวมทั้งดอกทั้งต้นไปใช้ในรกโน้น ใช้ชาตินี้ชาติหน้าจะได้ไม่ต้องมีกรรม จะไม่ดีกว่าหรือ ขอฝากไว้ด้วย